

Uudisõ' omma' kõik sääntse' imeligu'

Tiiä-äi', minkõ peräst taa detsembre nii tõistsagamanõ kuu oll, küüsüs PINO JÜRI. Hüä no' külh, joulu' tulõva' ja kõik om sääne puulpidonõ, a muido kuu ku' õga tõõnõgi'. A vaest tuu, õt kõigil om väiga kipõ ja jää-äi' aigo määnestki' halvust tetä'.

Kõik tüü' tulõ rutto ar' tetä', koh sa siih viil tilulilu tiit. Jouluaiگو tohiki-i' õga jovvaki-i'. Tuu aig, mia' jääs tõiest ja tegemisist viil üle, lätt tuu pääle, õt veid'õ' tagasi mõtõlda': a mia' taa kõik no' viimäne aastak oll ja midä olõsi' võinu' tõisildõ tetä'. Väiga lühkokõnõ om aig tuu jaos. Jalki' lätt kõk edesi: aamõt, kodo, kingi', tsäärägu-kõnõ vai kats sõprega, kost kuus tuvva' ja mäntsel pääväl. Üts sitt kuu om taa detsembre... Sääne närvilinõ, a säälsamah ikäv.

Taa paistus ka' õgast kasetatüküst. Uudisõ' omma' kõik sääntse'... imeligu'. Loet ja peräst mõtlõ: a midä tuust? Taa ku tuu miis jutuh, kedä advukaat opas: tii' hinnäst kohtoh ullis. Ütskõik midä nä ka' küüsüse', sa vasta': «mia' tuust?» vai «a putus taa mullõ?». Miis saigi' ullina kohtust minemä. A sis tulnu' advukaat rõõmuga': «No kae', miis, ma õks anni sullõ jo' hüvvä nõvvo?» A miis: «Midä tuust?» Sis advukaat: «Ma taha no' nõvvo iist rahha ka' saia'». A miis: «A putus taa mullõ?» Sääne illos jutt, a tuu saa-ai' tõsi olla' ja tuuperäst, õt kinkõlgi' olõi-i' viil õnnõs län-nü' advukaadilõ masmalda' jät-tä'. No' läts s'oo jutt külh kohegi' rappa... A hädä tuust.

Hädä om tuuh, õt ma piias siih kirotamma nuist uudisist, mäntse' detsembre kuu seeh Setomaa kohta käve', a mul olõ-õi' üttegi' meeleh. Ütte ja tõist nii ku' om meeleh... a nii ku' olõ-õi' ka'.

Ummõhtõgi täüdi ma viil üte küüsümisõ lehegi' ar', mia' mullõ mäantsestki' tundmalda' ülilikoolist saadõti, õt mia' taa Setomaa ja Setomaa kaset om ja midä ma taast tiiä ja kost ma taad tiiä ja midä ma taast kõgõst arva. Ku' nuilõ küüsü-müisilõ vastsi, sis oll midägi'

PREEMIA LAUREAADID: Raili Riitsaar ja Veera Hirsik Anne Vabarna omakultuuriõhtul Värskas. Foto Igor Taro

meeleh külh ja mõistsõ midä arvada' ka', a no'... mälehtä-äi'. Vana miis jo õks, kuis ma inäp saagi'.

Midä taast lukõki' õgal puul, õt midä ma tiiä ja midä ma arva ja midä ma mälehtä. Tii', midä tiit, a ma olõ jo' Setomaast nii pall'õ kavvõndõh.

✕✕✕ **Kõik nii ütškõik, no mis tuust, ku kiäki ollgi' kõrtsih pur'oh — koh tuu kotus sis pur'oh olla' om?**

Kol'sata versta — taa om õks pala maad. Muidugi' om hüä lukõ' vai kullõlda', midä sääil vai sääil tetäs, a midägi' olõ-õi' tetä', veid'õkõsõ naa' läävä' jo' välismaauudissidõ muudu. S'oo om huvtav, nii ku' ütõl papp, ku tä käest küsüti, mil-le noorõbidõ ja ilõsidõbi inemisi pihi' omma' pikebä' ku' vanõbidõ uma'. Kae', jalki' tii veereh ja poolõ persega kraavih uma loraga'...

No oll midägi'. Määnegi' võistlus oll... kiäki võit. Määnegi' tii tetti kõrda... Määnegi' selts and hindäst tiidä'... Kiäki oll kool-

nu', kiäki oll sündnü'. Üts valla-vanõp ütõl midägi'... tõõnõ ütõl... kultuuriedendäjä ütõl midägi'... Maavanõp tsusas umma nõnna jalki' kohegi' koh mia' putu-us tälle. Kõik ku «suurõh» kasetah. Loet — ja olõ-õi vanõbat asja ku eeläne kaset. Midägi miilde jää-äs. Määnegi säädüüs... määnegi võistlus... määnegi ministe ütõl midägi... president vai kiä'... kiäki oll pur'oh, kiäki võtt uulidsa pääl hindäl kaad-sa' jalast. Jalki': a midä tuust?

Tuust om õks siski' ütõs vaheh olõmah. Üts-päiv kai, õt mullõ tuvvas kats kasetat ülepäävä kodo postkase. Üts om Setomaa ja tõõnõ om taa Sirp. Mõni kõrd olõ mõtõl-nu', õt piias viil mõnõ õgapää-vätse «suurõ» kaseda hindäle tellmä, hüä hummogu tsäärä-gu vai kohvi räädom lukõ' — a mille? A mia' tuust?

Taa oll jo kavva aigu tagasi, ku ma arvo sai, õt ilma uudisilda' saa ellä' külh. Ütesäkümmend saast, a vaest inäpki', tähendä-äi' inemisetükile midägi'. Tii-i' targõbast, tii-i' ullibast, hüä, ku' mõnikõrd vihastsõst aja —

VÕMMORSKIS: Setu seltsi suvapäevad 26. juunil 1988.a. Esmakordselt lehvib avalikult taas sini-must-valge lipp. Foto Obinitsa muuseumitare arhiiv

tuuperäst mullõ ullistõ miildüs Diplomaatia Sirbi vaihõl, ku tulõ, no nii pall'õ ull ja mee-rikamiilne kaset om, õt tiiä-äi' kas ikkõ' vai naarta'. Vai, kol-mas kõrd kraavih. Vähäbält määnegi' tunnõh.

Määnest muist uudisist rassõ om saada. Kõik nii ütškõik, no mis tuust, ku kiäki ollgi' kõrt-sih pur'oh — koh tuu kotus sis pur'oh olla' om? Kotoh vai? Ja

kõik nuu' muu'. Taa pääle jov-va-ai' inäp vihasta' ka'. Õnnõ rahast nakas hallõ. No mille piias taa tiidmisõ iist, kiä' mää-nestki' ull'ust tekk vai viilgi' inäp — integratsiuuni jutu iist viil tingä vällä andma? Võeh, hospodi!

Tuud imelisõp, õt ma loe Se-tomaa. Olkuki õt om veitkest ku välismaa... kost ma'ki' peri olõ. Sääntse kodomaa uudisõ'.

Inäp tunnõ-õi' kiäki ja, ku no' aus olla', oõ-õi' väiga tund-nugi'... a hüä om tiidä', õt elo lätt edesi, hüä ja kura muudo, a lätt. Sääne lämmi tunnõh tulõ ja vana ull vannõh, õt ütškõrd, ütškõrd, ma viil tulõ tagasi.

S'oo tähendäs muidugi': lää ummõhtõ ütškõrd tagasi.

Hüvvä Puja (tervisi Esäle ja Lel-lele ka õks) sünnüpäivä ja vahtsõt aastakka. No, ommõgi' kõik. ■